

## **Openbaringen 3:21a**

**“Die overwint.....**

**1 de overwinnaars**

**2 de overwinning**

Gemeente,

Alle 7 brieven eindigen hiermee. Die overwint.....

En daar zitten twee gedachten in: allereerst die van volhouden. Wie winnaar is van een hardloopwedstrijd of wielervedstrijd die heeft in elk geval het hele parcours gelopen. Heeft niet halverwege of op driekwart uitgeput opgegeven. En ieder weet dat dat bij een wielerronde door de bergen zomaar kan: dat een aantal deelnemers opgeeft. Niet meer verder kan gaan. Die overwint, die heeft in elk geval tot het einde toe volgehouden. Dus daar gaat het om in het christenleven, in het ware geloof. Volharden tot het einde. Blijven geloven en doorgaan met kruisdragen, strijden tegen de zonde, verloochenen van jezelf. Hoe zwaar het ook valt, hoeveel het ook kost, doorgaan tot het einde toe.

En de tweede gedachte bij overwinnen is: je verslaat tegenstanders. Tegenstanders. Waarbij we in dit verband moeten denken aan tegenstanders die je aanvallen, die proberen als in een worstelwedstrijd of judowedstrijd je eronder te krijgen. Het is hij of ik. Allebei winnen kan niet. Die overwint die is zijn tegenstander te sterk af. Dus daar gaat het ook om in het christenleven, in het ware geloof, dat je tegenstand overwint. De tegenstand van de duivel. En het is hij of jij. Als de duivel wint ga jij verloren en kom je eeuwig waar hij is; als jij overwint dan moet satan je loslaten voor eeuwig en voorgoed. Wie overwint heeft satan achter zich gelaten en het nakijken gegeven.

**1 de overwinnaars**

Dan hebben we wel duidelijk gekregen dat het christenleven een strijd is. Het leven van een avondmaalganger dus een strijd is. Het leven van dankzegging en nabetrachting is strijd. Waarbij het gaat om vol te houden tot het eind en de duivel te overwinnen. Waaruit bestaat dan het parcours, de loopbaan? En wat is dan de tegenstand? Daar kunnen we uit deze 7 brieven wel een beeld van krijgen.

In Efeze was het de inzinking om alles gewoon te gaan vinden. Te komen tot ergernis en irritatie omdat de eerste liefde weg is. De verwondering, de ontroering is over is weggesijpeld in het zand van

vanzelfsprekendheid.

In Smyrna zijn er de lasteringen van de Joden. Die kwaadspreken over de christenen. Expres pijn doen, beschadigen. Die verdrukking. Dat je door je omgeving niet begrepen wordt en sneren krijgt.

Pergamus is het de invloed van de satan. Die wil doden omwille van het geloof. Echte achteruitzetting, vervolging. Onthoofding met een mes. Behalve als je Jezus afzweert en zegt: Allah is groot. Dan mag je naar huis.

In Thyatira is het de dwaalleer van Izebel. De trekking tot zonde. Tot afgoderij en hoererij. Om je afgod te maken van je werk, je sport, je kijken ernaar, je huis, je hobby's. Zodanig dat de dienst aan de Heere verzwakt wordt en verslapt. En hoererij. Ook letterlijk. De grote macht van ongeoorloofde seksualiteit, via duizend en één kanalen.

In Sardis is het de dood. Alles draait wel en alles doe je wel, maar zonder ooit echt tot bekering gekomen te zijn. Horen en meeleven lijkt genoeg.

In Filadelfia is het de ure van verzoeking. Om het Woord prijs te geven en Jezus' Naam te verloochenen. Het Woord te verbergen uit schaamte en angst en Jezus' Naam niet te laten blijken.

In Laodicea is het, dat hoorden we, de valse gerustheid. Het gemak van te denken dat er niks aan de hand is. Dat alles op orde is en dat er geen strijd, geen jagen naar meer, nodig is.

Als we dat overzien dan blijkt het gevarieerd te zijn. Blijken er verschillende vormen van tegenstand te zijn. Eigenlijk drie. De tegenstand van verdrukking en vervolging. In grove vorm of heel subtiel. Om maar niets te laten merken voor of na het eten. Om op sollicitatie-gesprek te zwijgen over je principes van zwart werk en zondagswerk. En zo kan het steeds grovere vormen aannemen. Maar als we in die kleine dingen al toegeven, wat dan als het echt wat gaat kosten? Dan de tegenstand van verleiding. Van verleiding tot druk zijn met duizend en één dingen zodat het geestelijk leven ondersneeuwt. Tot verleiding van zonde. Eén vastgehouden zonde die als een lek is waardoor alle geestelijk leven wegloopt. Dan de tegenstand van binnen: metaalmoeheid. Afzwakken van binnenuit. Valse gerustheid en doodsheid.

En dan: wie overwint. Wie het volhoudt en deze tegenstand overwint. Die overwint. Dat betekent: er zijn er ook die niet overwinnen. Die niet volhouden, die opgeven en overwonnen worden door de tegenstand. Voor het oog christen geworden. Belijdenis gedaan. Maar: niet volgehouden. Misschien voor een tijd aan de buitenkant nog wel, maar innerlijk is er geen gebed meer, geen verlangen, geen liefde. Het leek echt voor een tijd. Maar het bleek schijn.

Die overwint. Dat is dus niet iedereen die belijdenis doet en een tijd lang kerkelijk meeleeft. Die overwint. Dat zijn alle ware gelovigen, en alleen de ware gelovigen. Die van Christus hebben gekocht goud, kleding en zalf. Van Christus ontvingen het goud van eeuwig heil, de witte kleding van Zijn gerechtigheid over mijn schuld heen, de zalf van de Heilige Geest Die ogen opent. Alle war gelovigen, alleen de ware gelovigen. Niet alle belijdende leden, niet allen avondmaalgangers, niet alle woensdagavondkerkgangers. Dat is geen garantie. Maar die overwint, die Christus te voet viel en in wie Hij binnenkwam om avondmaal te houden. Weet u wat dat voor mensen zijn? Die herken je en die herkennen zich in zondag 52 van de catechismus. Omdat wij van onszelf zo zwak zijn dat wij geen ogenblik kunnen staande blijven. We kunnen elk moment overrompeld worden en ons laten inpalmen. En de doodsvijanden, satan, wereld en eigen vlees niet ophouden ons aan te vechten, wil Gij ons toch staande houden door Uw Heilige Geest. Heere, alleen door Uw Geest houd ik vol en overwin ik. Totdat wij ten enenmale de overwinning zullen behalen. Daaraan herken je ze. Herkent u zichzelf als één die overwinnen zal. En anders.....houd je geen stand. Wordt het te zwaar, te veel, te lang. Verdamp het tot niets. Smelt het weg tot niets overblijft.

En van die overwinnaars kun je twee dingen zeggen. Allereerst het zijn overwinnaars in Christus. Omdat Hij overwonnen heeft. Alles, alles stelde satan in het werk om Hem niet te laten volhouden. Verzoeking in de woestijn, verleiding door Petrus' mond, beangstiging in Gethsemané. Maar Jezus hield stand tot het einde. Hij overwon. Vermorzelde satans kop en kocht Zijn Kerk met Zijn bloed. Hij beschermt en geeft kracht. Allebei. Hij beschermt tegen alles wat teveel zou zijn, wat het geloof zou doen ophouden en verbreken. En Hij geeft kracht voor wat wel komt. En dat doet Hij in een wondere weg. Langs het randje voor je gevoel. Dat je denkt dat je wel bezwijkt en niet meer kunt. Maar Hij laat niet varen wat Zijn hand begon. Hij houdt staande opdat uw geloof niet op zal houden. En daar is het Heilig Avondmaal hét teken van. Ik zal voeden. Blijven voeden. Ik laat u niet omkomen of ten onder brengen. Ik spijzig u ten eeuwigen leven. Net zo lang en net zo veel als nodig is om het eeuwige leven te bereiken.

En daarom, en dat is het tweede, die overwinning is op voorhand al zeker. Is geen vraagteken. Staat van te voren vast. Is van tevoren gegarandeerd. Want Christus zal ervoor zorgen. En onderweg mag je weten: Ik zal aankomen, ik zal niet bezwijken, ik zal het volhouden tot het einde toe. En de tegenstand zal niet te sterk worden. Ik zal het geloof behouden en satan neemt het mij niet af. Ik zal overwinnen. En dan voorgoed en voor eeuwig. Dan raak ik die nooit meer kwijt, dan is

het voor goed. Dat garandeert het Heilig Avondmaal. Het zegel. Vast en zeker: u overwint. En zult de heerlijkheid beerven.

Dan zou ik midden het strijdperk, omringd door tegenstand, dan zou ik op het zwaarste deel van de loopbaan en onder het zwaarste kruis toch mogen zingen: wij gaan ten hemel in en erven koninkrijken. Zingen in de nacht. Toch! Omdat de overwinning zeker is.

Die overwint. Die volhoudt en die de tegenstand te boven komt. Die overwint, dat geeft aan: er is dus strijd. Zonder strijd geen overwinning. Wie geen strijd kent, loopt niet in de loopbaan. Wie geen strijd kent staat niet in het strijdperk. En zal nooit overwinnen. Maar gaat onder. Eeuwig buiten. Eeuwig in satans greep. Het leefde wel lekker, toegeven en om de strijdpunten heen. Maar het was fataal!

## 2 de overwinning

Wat is die overwinning? De Bijbel spreekt dan vaak over de kroon. De krans die de winnaars van de wedstrijden in Griekenland geven. Een gouden medaille zouden wij zeggen. Maar wat is dat dan als we dat proberen in te vullen?

De 7 brieven geven elk een aspect aan. En al die aspecten bij elkaar willen ons er een beeld van geven. Aan Efeze is het: eten van de boom des levens. Die staat in het nieuwe paradijs en geeft elke maand haar vrucht. Altijd voedsel om leven en te blijven leven. Nooit meer verzwakken of sterven. Het eeuwige leven duurt altijd. Kent geen veroudering, vermindering, laat staan sterven. Het eeuwige leven, met God, is altijd en blijft altijd even vol en even heerlijk, eindeloos. Aan Smyrna is het: door de 2<sup>e</sup> dood niet beschadigd worden. De tweede dood dat is de poel die brandt van vuur en sulfer. Het deel van de satan en zijn engelen. Waar ik van nature ook bij hoorde. Maar nu zal hij me zelfs geen schade doen. Ik kom er niet. Maar zal er ook niet door beschadigd worden, niet in het minst. Eeuwig ontkomen aan wat ik verdiende: toorn Gods en eeuwige straf. Niets, niets van te vrezen. Aan Pergamus is het: eten van het verborgen manna en een witte keusteen ontvangen met een nieuwe naam. Eeuwig voedsel van Christus. Eeuwig gemeenschap met Christus als het hemels manna. Eeuwig dagelijkse ongestoorde omgang met Christus. Zijn liefde. En de witte steen. Wie werd vrijgesproken kreeg een witte steen. Bewijs dat ik vrijgesproken ben. Geen schuld meer, eeuwig bedekt. Vergeten. Dankzij Christus. En een nieuwe naam. Die past bij de nieuwe hemel en nieuwe aarde. Dan zal mijn naam nieuw zijn en mijn hele wezen: ontzondigd, zonder natuur van het kwaad. Nieuw, gezuiverd, volmaakt. Aan Thyatira is het: macht over de heidenen. Hier lijkt het net andersom: verdrukkers hebben macht over christenen om te vervolgen

en te doden, maar dan hebben de overwinnaars de macht om recht te doen. En om nooit meer last te hebben van tegenstand en vervolgers. En de morgenster. De schittering en de glans van de nieuwe dag. De dag van licht en glorie die eeuwig duurt.

Aan Sardis is het witte klederen. Eeuwige overwinningsvreugde. En Jezus zal mijn Naam altijd blijven bewaren, het kan nooit meer ongedaan gemaakt worden en Hij zal mijn naam belijden. Ik hoef het niet op te nemen voor mijzelf als ik sterf, dat doet Jezus. Hij pleit voor mij en bepleit mijn zaligheid.

Aan Filadelfia is het een pilaar in Gods tempel. In Gods heerlijkheid een vaste plaats. Als een pilaar zo vast en blijvend. Dienen in de heerlijkheid. En ik draag de naam van mijn God en van de stad van mijn God. Als teken dat ik er hoor. Zijn eigendom ben, burger ben van het nieuw Jeruzalem.

En aan Laodicea om met Hem te zitten in Zijn troon. Wat de Vader Jezus gaf, wil de Zoon mij geven. Delen in Zijn heerlijkheid. Net zo vol glorie en glans als Jezus is zal ik op zijn kosten ook zijn. Met Hem regeren. Hem gelijk.

De overwinning. Louter vreugde, leven, eeuwig. En het Heilig Avondmaal is er garantie van. Maaltijd. Teken van rust, vreugde, genieting en ontmoeting, gemeenschap met de Heere. Zeker, Ik zal het u geven. Zoals een vader die is geëmigreerd naar Amerika, voor zijn gezin uit. Naar een grote boerderij met prachtig woonhuis. Weids, uitgestrekt, mooi. En als hij er is stuurt hij een foto, een stukje video, dat gaat makkelijk tegenwoordig met je mobiel, naar zijn gezin in Nederland: zo is het hier. Hier komen jullie straks ook. Vanuit de hemel zend Jezus een foto van het overwinningsleven in de hemel. Zo is het hier, dit wacht u. En ondertussen ontvang je er al wel eens iets van: een voorsmaak. Een paar druppels van de oceaan. Van dat leven, die vreugde, dat nieuwe, dat nabij de Heere mogen zijn, iets van Hem ervaren.

En aan de andere kant lijkt het er soms helemaal niet op. Want Openbaringen noemt ook dat de satan, dat het beest oorlog voert en overwint, nl hen doodt. Het kan lijken dat de duivel wint, dat hij je leven beschadigt, je psychisch stukmaakt, je lichamelijk breekt en zelfs doodt. Ze zijn er kinderen Gods, die psychisch en lichamelijk gebroken door het leven gaan. Lijken stukgemaakt te zijn. Maar dat is wat het blote oog ziet. Dat is wat het lijkt. Maar Jezus zegt: Ik zal hem geven.....door dat alles heen geeft Jezus de overwinning. Wie volhoudt in geloof die overwint echt.

Andersom kan ook: je lijkt te overwinnen: in alle opzichten kerngezond en niks aan de hand. Goed, mooi leven. Psychisch ijzersterk, lichamelijk vitaal. Qua levensgeluk en levensstandaard alles binnen. Je

lijkt het gemaakt te hebben. Zie je wel, fluistert satan: zie je wel, niks aan de hand. Je hoeft nergens bang voor te zijn en laat je vooral je plezier niet vergallen. Je hebt het prima voor elkaar. Je lijkt overwinnaar. Maar wat baat het een mens als hij de wereld wint en lijdt schade aan zijn ziel? Ziel verloren, al verloren. Eeuwig verliezer. Alles kwijt, alles uit handen geslagen. Verkeerd gekozen. Gekozen voor een leven zonder strijd en met veel gemak. Niet dat leven van strijd en ook nog wel kruisdragen en jezelf verloochenen. Die zijn leven zal willen behouden, zal het verliezen. En weet je satan wil daar een doek voor hangen: voor wat na dit leven komt. Niet aan denken, niet echt bij stilstaan. Je leeft maar één keer en je moet er toch wat aan hebben? Vanavond haalt God dat doek weg: zie je? Eeuwige dood en poel van vuur en sulfer. Keer terug, bekeer je!

Wie overwint! Nu is het logisch dat je naar een overwinning verlangt. Als je aan het hardlopen bent, dan verlang je naar de eindstreep. Je zou hem wel dichterbij willen halen. Als je aan het worstelen, judoen bent, dan verlang je naar de overwinning. Dat de tijd om is en je je handen in lucht kan steken. Gewonnen! Zou dat in deze strijd dan ook niet zo zijn, behoren te zijn?

In elk geval verlangt Jezus ernaar! Hij wil zo graag laten zien aan Zijn strijders waar Hij is. Johannes 17. Vader Ik wil dat zij zijn zullen waar Ik ben opdat zij zien de heerlijkheid die Gij Mij gegeven hebt. Jezus verlangt naar de overwinning. Dat het einde daar is. Vergelijk weer die geemigreerde vader. Ja die verlangt dat zijn vrouw en gezin zullen en kunnen overkomen, hem achterna. Dan kan hij laten zien in het echt: kijk, zo is het hier nou, zo weids, zo uitgestrekt zo mooi. Dan kan hij zeggen: hier is nu ook jullie plaats. Dat kan nog niet direct, er moeten in Nederland nog dingen worden afgerond of geregeld. Maar zodra die klaar zijn wil hij ze over laten komen. Zo verlangt Jezus. Om al de Zijnen te laten overkomen. Te laten zien: deze heerlijkheid heeft de Vader Mij gegeven. En geef Ik nu ook u. Er moeten hier nog dingen worden afgerond, maar zodra dat gebeurd is: zal hij ons tot Zich nemen opdat we zijn mogen waar Hij is.

En wij.....verlangen wij ook naar de overwinning? Naar de tijd dat de strijd voorbij is. De loopbaan ten einde is. Herkennen wie iets van Paulus' tweestrijd: het is nodig, nodiger te blijven om uwentwil, o mijn man, mijn vrouw, mijn kinderen, mijn ouders, mijn vrienden, de gemeente zij kunnen mij niet missen en ik hen niet. Maar het is mij zeer verre het beste om te mogen zijn waar Hij is. Geen verleiding meer van zonde. Geen verdrukking meer van kruis. Geen zwakheid meer die me parten speelt en altijd afremt en omlaag trekt en wegtrekt. Maar de overwinning. Terugkijkend zal ik mij verbazen. Verwonderen. Ik zou er

nooit gekomen zal, nooit, als het van mij had afgehangen. Het is Uw hulp, Uw kracht, Uw genade geweest.

Daarom verwachten wij die dag met groot verlangen om ten volle te genieten al de beloften Gods in Christus Jezus onze Heere. En deze avondmaalszondag wil de moed doen behouden, de hoop versterken, het verlangen verdiepen.

Amen